

Múlt – Jelen – Jövő?*

DÁNFY LÁSZLÓ okl. vegyész mérnök, a kecskeméti helyi szervezet elnöke

Évek óta nyilvánosan és szűk körű beszélgetésekben próbálnak választ adni egyesületünk jövőjét meghatározó kérdésekre. Amíg a bányász-kohász és öntész szakmák élő elfogadottsága és a szakmai utánpótlásképzés természetes volt, a bőség zavarával kellett szembenézni. Ezért a Múlt kérdéskörével keveset foglalkozom. Ez ma már a krónikáírók nemes feladata. A Múlt szép és tanulságos a Jelenre és a Jövőre nézve is.

Mi is ma a Jelen lehetősége? Az egyesület szűkebb szakmakörén belül vannak stabilizáló és destabilizáló elemek. Ma öröm az öntészetről beszélni és a szakma eredményeit és teljesítményét méltatni. A bányászat területén a szilárdásvány bányászat és a kőolaj-, földgáz- és vízbányászat még tartja az egyre gyengülő pozíciót. A szén- és ércbányászat, mint iparág megszűnőben van. Mindennek a globalizált világkereskedelem foglalja el a helyét a jövőben. Ez a tendencia nyilvánvalóan érvényesül a szakmai utánpótláskérdésben is. Átalakult az alma mater és a főiskolai karok is önálló multidiszciplináris intézményekké alakultak át. Ez a folyamat nem állt meg, most is folytatódik a felsőoktatás bolognai folyamata során.

Mindezek előrebocsátásával a kecskeméti helyi szervezet részéről a Jelent a szükséges szakmai önképzésre vagy átképzésre korlátozzuk. Ma már nem vonható össze a heterogén szakterületen dolgozók továbbképzése egy-egy szakmai előadásorozatra. Ma az emberi kapcsolattartást tekintjük a legfontosabb kohéziós erőnek, amelynek alapja és eszköze a selmeczi hagyományok lehetséges ápolása. A szakmák gyakorlata és a szakmaközi ökumenia kiterjedélyesedett. Az OMBKE, az OEE és a GTE, mint szakmai tudományos egyesületek egy lehetséges és szükséges keret ebben a tevékenységben.

Az egykori selmecbányai Schacht kocsmá, amelyet lebontottak az 1860-as években, nem tűnt el nyomtalanul.

Téglái szétszóródtak és most itt hordozzuk azokat szívünkben és értelmünkben. Nálunk is van ebből egy darab és amikor estéről-estére egybegyűlünk, ebből az egy darabból építjük fel a saját Schacht kocsmánkat. Vannak sarokpontok a működésünkben, amelyekhez kötjük magunkat. Baráti társaságok alakultak ki az évek során, akik ha tehetik, közösen vesznek részt egyesületi, egyesületek közötti rendezvényeken, amelyek közül a Szalamander ünnepséget és a Bányász-Erdész-Kohász találkozókat emelhetjük ki.

A Jövő útja csak alapvető koncepció-változással együtt jelölhető ki. Voltak próbálkozások az OMBKE megújítására. Egyesek a név megváltoztatásában látták az integráló szerepkör megerősíthetőségét. Ki kell mondani; a jelenlegi felsőoktatási átalakulásban, a kredit-rendszerű pontgyűjtőrendszerben kiképzett diplomások a szakmai elnevezésüket a Magyar Akkreditációs Bizottság által is elfogadottak szerint szerzik. A karok megnevezését is ez határozza meg, függetlenül attól, hogy az egykori alapszakmáktól történt elmozdulás egyáltalán nem tette szükségessé az alapok elfelejtését. Volt mire építeni! Nem az egyesületünk nevét kell megváltoztatni, hanem a realitásokat is figyelembe véve, fel kell keresnünk az egykori alapszakmáinkhoz közel álló, azokból kiágazó új szakmák hallgatóit. Az OMBKE megalakulását is elősegítő egykori selmecbányai akadémia sajátos belső fejlődését is figyelembe véve, fel kell ajánlani az egyesületünk nyújtotta együvé tartozás lehetőségét és ezt a tényt az alapszabályban is röviden érzékeltetni kell. A lényeg ugyanis az, hogy mindazok, akik elfogadják egyesületünk alapszabályát és jelent számukra valami szakmai kapaszkodót a jelenleg gyakorolt szakmájukon keresztül az a szakmai és szellemi csatlakozási lehetőség, ami a selmeczi hagyományápolás külsőségeiben és az emberi közösségek kialakításában eddig is meghatározó volt. Ezért örömmel kell elfogadni az OMBKE tagságának ezúton történő megújulását. Nem kell a néhányak által féltett felhígulástól félni, mert a hagyományosan szűk körű szakmai utánpótlás mai helyzetében az ún. felhígulás helyett a lassú megszűnést kell néhány éven belül tudomásul venni. Ki kell nyújtani karunkat az egykori alma mater mai társintézményei felé és akkor lesz megújulás az OMBKE-ben is hosszú távon.

Vivat! Crescat! Floreat! Academia! Vivat OMBKE!

* elhangzott az OMBKE Fémkohászati Szakosztály kecskeméti helyi szervezete 30. éves ünnepi taggyűlésén

